

Sygn. akt: X C 74/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2021 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: Sędzia Jolanta Sikorska

Protokolant: St. Sekr. Sąd. Małgorzata Kunińska

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2021 r. w Toruniu sprawy z powództwa R. G. i A. G. (1) przeciwko (...) sp. z o.o. sp. k. w T. **o zapłatę**;

I. oddała powództwo;

zasądza solidarnie od powodów na rzecz pozwanej kwotę 3.617,- zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście zł) tytułem zwrotu pozwanej kosztów postępowania

Sygn. akt X C 74/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 stycznia 2020 r. powodowie A. G. (1) i R. G. wnieśli o stwierdzenie nieważności umowy oraz zasądzenie solidarnie na ich rzecz od pozwanego (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w T. łącznej kwoty 44.394,91 zł wraz z odsetkami oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazali, że w dniu (...) córka powodów A. G. (2) zawarła z pozwanym umowę współpracy, w ramach której wykonywała czynności agencyjne związane z pośrednictwem ubezpieczeniowym. Umowa ta została wypowiedziana przez pozwanego ze skutkiem natychmiastowym, bowiem córka powodów przez swoje działania naraziła pozwanego na szkodę. W dniu 17 kwietnia 2019 r. powodowie zawarli trójstronną umowę kumulatywnego przystąpienia do długu. Strony określiły, że szkoda na dzień sporządzenia porozumienia wynosi 50.000 zł, z zastrzeżeniem, że kwota ta może ulec zwiększeniu do nieokreślonej kwoty. Powodowie oświadczyli, iż kumulatywnie przystępują do długu oraz zobowiązują się wraz ze swoją córką do naprawienia szkody. Łącznie powodowie przekazali pozwanemu kwotę 44.394,91 zł. Przed zawarciem porozumienia z pozwanym, powodowie nie mieli świadomości, iż będą musieli zawrzeć takie porozumienie, nie znali też jego treści ani nie mogli skonsultować się z prawnikiem. Powodowie leczą się psychiatrycznie, nadto w momencie zawarcia porozumienia w wyniku stresu i lęku przed konsekwencjami córki, została wyłączona ich świadomość i możliwość podjęcia racjonalnej decyzji.

Postanowieniem z dnia 4 lutego 2020 r. Sąd zwolnił powodów od kosztów sądowych w 1/2 części.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w T. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powodów kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany przyznał, iż łączyła go z córką powodów A. G. (2) umowa współpracy, która została przez pozwanego wypowiedziana z uwagi na narażenie pozwanego na szkodę. Pozwany potwierdził, że strony podczas spotkania w jego siedzibie w dniu 17 kwietnia 2019 r. zawarły porozumienie oraz powodowie dokonali na rzecz pozwanego wpłaty kwot o łącznej wysokości 44.394,91 zł. Wskazał jednak, iż do spotkania doszło z inicjatywy powodów, którzy chcieli rozwiązać kłopoty córki. Powodowie byli obecni przez całe spotkanie i mieli na bieżąco możliwość zapoznania się z treścią porozumienia. Jednocześnie powodowie mieli pełną świadomość zaistniałej sytuacji i zadłużenia córki, a podczas spotkania rzeczowo odnosili się do sprawy. W ocenie pozwanego podczas wyrażania woli i zawarcia porozumienia nic nie wskazywało na to, iż mieli ograniczoną

świadomość czy swobodę. Pozwany wskazał, iż w porozumieniu określono granice odpowiedzialności powodów na kwotę 50.000 zł jednocześnie kwota szkody jaką ujawniono to kwota 44 395 zł, którą to powodowie uiścili na rzecz pozwanego.

Pismami z dnia 4 i 25 października 2021 r. powodowie zmienili powództwo w ten sposób, iż obok roszczenia o zasądzenie kwoty 44.394,91 zł wraz z odsetkami wnieśli o ustalenie nieważności § 1 ust. 4 w zw. z § 1 ust. 2 i 3 porozumienia z dnia 17.04.2019 r. zawartego pomiędzy A. G. (2), powodami oraz pozwanym. Ewentualnie o uznanie, za klauzule niedozwoloną postanowienia o treści: Przystępujący do długu oświadczają, że kumulatywnie przystępują do długu o którym mowa w ust. 1-3 § 1 porozumienia i zobowiązują się solidarnie wraz z A. G. (2) do naprawienia szkody (...) sp. z o.o. sp. k. w T. w wysokości określonej w ustępach 1-3.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu (...) córka powodów A. G. (2) zawarła z pozwanym (...) Sp. z o.o. sp. k. w T. umowę współpracy w ramach której wykonywała czynności agencyjne związane z pośrednictwem ubezpieczeniowym. W trakcie trwania umowy A. G. (2) mimo zakazu, pobierała od klientów gotówkę tytułem opłaty za ubezpieczenia, a następnie nie przekazywała jej ani pozwanemu ani do towarzystw ubezpieczeniowych, zachowując ją dla siebie. Dokonywała własnoręcznie zmiany treści polisy ubezpieczeniowej w stosunku do dwóch towarzystw ubezpieczeniowych, a także własnoręcznie sporządziła pocztowe potwierdzenie przelewu, czym wprowadziła pozwanego w błąd co do tego, że pieniądze zostały przekazane na jego konto. A. G. (2) dokonywała sprzedaży ofert do polis, a nie samych polis i pobierania gotówki, czym wprowadzała osoby podpisujące takie oferty, w błąd co do faktu zawarcia umowy polisy. Nadto doprowadziła do sytuacji w której osoby od których pobierała gotówkę tytułem zawarcia polisy nie posiadały ważnego ubezpieczenia OC. W konsekwencji naraziła pozwanego na nałożenie kary przez (...) oraz wystąpienie ryzyka, iż osoby będące w błędnym przeświadczeniu, iż posiadają ważne ubezpieczenie OC, mogą spowodować wypadek komunikacyjny oraz szkodę o nieustalonych rozmiarach.

Umowa została wypowiedziana przez pozwanego ze skutkiem natychmiastowym w dniu 31.01.2019 r.

Okoliczności bezsporne

Powodowie w momencie powzięcia informacji o działaniach ich córki postanowili jej pomóc. W dniu 17 kwietnia 2019 r. doszło do spotkania A. G. (2), powodów – A. G. (1) i R. G. oraz przedstawicieli pozwanego w siedzibie pozwanego. Powódka skontaktowała się z pracownikami pozwanego, celem uczestniczenia w spotkaniu. Na spotkaniu powodowie poznali informację o rozmiarze szkody wyrządzonej przez córkę na podstawie dostarczonych przez A. G. (2) dokumentów. Wyrazili również chęć rozwiązania kłopotów córki. W trakcie spotkania powodowie zachowywali się adekwatnie do sytuacji – byli zdenerwowani i przejęci sytuacją, nie mieli jednak problemów ze świadomością i byli świadomi powodów i okoliczności spotkania. Na spotkaniu obecni byli pracownicy pozwanego oraz radca prawny.

Konsekwencją spotkania było zwanie trójstronnej umowy kumulatywnego przystąpienia do długu. Powodowie mieli możliwość zapoznania się z treścią umowy i konsultowania jej zapisów. Zgodnie z treścią umowy A. G. (2) uznała ciężące na niej zobowiązanie i przyjęła odpowiedzialność za skutki swojego zachowania.

W myśl § 1 ust. 2 porozumienia wyrządzoną szkodę oszacowaną na kwotę 50.000 zł, z zastrzeżeniem, że kwota ta może ulec zwiększeniu do nieokreślonej kwoty. Powodowie A. G. (1) i R. G. oświadczyli, iż przystępują do długu i zobowiązują się solidarnie z córką do naprawienia szkody. Zgodnie z pkt. 6 porozumienia powodowie oświadczyli, iż mają pełną świadomość stanu faktycznego, a ich oświadczenia woli są zawarte w sposób świadomy i swobodny. Jednocześnie uznali odpowiedzialność oraz uznali dług przysły za rozmiar szkody, która może powstać w przypadku nałożenia karny przez (...) w przyszłości do wysokości 175.500 zł oraz w przypadku powstania szkody wywołanej przez osobę, będącą w przeświadczeniu, iż posiada ważne obowiązkowe ubezpieczenie OC komunikacyjne, a która spowoduje wypadek komunikacyjny. Po spotkaniu powodowie otrzymali mailowo skan porozumienia, nadto oryginały zostały wysłane pocztą.

Dowody: porozumienie z dnia 17.04.2019 r., k. 100; zeznania świadka J. M., k. 115-117; zeznania świadka A. R., k. 117-117v; zeznania świadka A. T., k. 140-141; zeznania świadka S. B., k. 141-142; zeznania świadka A. G. (2), k. 142-143; wydruk korespondencji, k. 93-94v; korespondencja mailowa, k. 125-131

Powodowie w ramach porozumienia przekazali na rzecz pozwanego łącznie kwotę 45.262,46 zł. Ostatecznie ujawniono szkodę na kwotę 44.395 zł, dlatego pozwany w dniu 16 maja 2019 r. zwrócił na rzecz powodów kwotę 867,55 zł.

Dowody: potwierdzenia przelewu, k. 23-27, k. 92

Powodowie są pod opieką lekarza psychiatry z uwagi na zaburzenia adaptacyjne, nie radzą sobie z emocjami, zaburzeniami koncentracji, mają zaburzenia ze snem oraz pamięcią. Kłopoty ze zdrowiem psychicznym powodów rozpoczęły się po dowiedzeniu się o problemach córki – pierwsze wizyty u psychiatry odbyły 11 kwietnia 2019.

Dowody: dokumentacja lekarska, k. 25-33, k. 184; zeznania powódki A. G. (1), k. 200-201; zeznania powoda R. G., k. 189v-190v

Pismem z dnia 17 kwietnia 2019 r. powodowie złożyli oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu. W odpowiedzi pismem z dnia 13 listopada 2019 r. pozwany uznał oświadczenie powodów za bezskuteczne i odmówił zwrotu wskazanych kwot.

Dowody: pismo z dn. 17.10.2019 r., k. 34-36

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny został ustalony na podstawie okoliczności bezspornych, dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, na podstawie zeznań świadków J. M., A. R., A. T., S. B., A. G. (2) oraz powodów A. G. (1) i R. G.. Autentyczność i prawdziwość zgromadzonych w sprawie dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków zawnioskowanych przez pozwanego, którzy są pracownikami powoda, czyli J. M., A. R., A. T., S. B., w całości, ponieważ były one spójne i logiczne, a także korelowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Świadczenie w sposób wyczerpujący przedstawili okoliczności spotkania i zawarcia między stronami porozumienia w dniu 17 kwietnia 2019 r. Świadczenie nakreślili charakter rozmów między stronami, przyczyn dla których powodowie wzięli udział w spotkaniu, a także ich zachowanie na spotkaniu oraz już po zawarciu umowy.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. G. (2). Świadek zeznała, iż powodowie wiedzieli o co chodzi przed spotkaniem. Zeznała, iż pracownicy pozwanego informowali ją i powodów, że jeżeli nie załatwią sprawy jej długów to zostanie powiadomiona prokuratura. W ocenie sądu nadużyciem byłoby przyjęcie, jak chciał tego pełnomocnik powodów, iż informowanie powodów o tym, że poszkodowany (...) może złożyć doniesienie do Prokuratury o popełnionym przez córkę powodów przestępstwie nosi jakiegokolwiek znamiona groźby. Oczywistym jest, że córka powodów popełniła przestępstwo a konsekwencją tego zawsze może być odpowiedzialność karna (nota bene zapadł w tej kwestii wyrok przesądzający pozytywnie o winie córki powodów). Świadek zeznała także, co w sprawie znamienne i ważne w kontekście tezy o wadach oświadczenia woli powodów, że zanim powodowie nie dowiedzieli się o jej problemach to nie leczyli się psychiatrycznie.

Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom powodów A. G. (1) i R. G.. Ich zeznania, w ocenie Sądu, częściowo pozostawały w sprzeczności ze zgromadzonym materiałem dowodowym, a w szczególności z zeznaniami świadków J. M., A. R., A. T., S. B., zwłaszcza w zakresie przyczyn i inicjatywy zorganizowania spotkania między stronami, a także przebiegu spotkania i stanu psychicznego powodów. Twierdzili oni, iż zawierali umowę pod przymusem, a możliwość świadomego podjęcia przez nich decyzji była wyłączona.

Fakt, że powodowie podjęli leczenie psychiatryczne dopiero po powzięciu wiedzy o problemach córki, czyli wcześniej nie wykazywali żadnych zaburzeń w aferze psychicznej, był kolejnym argumentem (poza dowodami osobowymi),

który spowodował, że sąd nie widział potrzeby prowadzenia w sprawie dowodu z opinii psychiatry na okoliczność braku zdolności powodów do podpisania porozumienia z 17 kwietnia 2019.

W niniejszej sprawie pozwani domagali się stwierdzenia nieważności umowy z dnia 17 kwietnia 2019 r. na mocy której pozwani przystąpili do długu oraz zwrotu kwoty 44.394,91 zł uiszczonej na rzecz powoda. W toku postępowania wnieśli o ustalenie nieważności § 1 ust. 4 w zw. z § 1 ust. 2 i 3 porozumienia z dnia 17.04.2019 r. zawartego pomiędzy A. G. (2), powodami oraz pozwanym. Ewentualnie o uznanie, za klauzule niedozwoloną postanowienia o treści: Przystępujący do długu oświadczają, że kumulatywnie przystępują do długu o którym mowa w ust. 1-3 § 1 porozumienia i zobowiązują się solidarnie wraz z A. G. (2) do naprawienia szkody (...) sp. z o.o. sp. k. w T. w wysokości określonej w ustępach 1-3. Uzasadniając powództwo przeciwko stronie pozwanej, powodowie powoływali się na wadę oświadczenia woli, wskazując iż podczas zawierania porozumienia z dnia 17.04.2019 r. znajdowali się w stanie wyłączającym świadome podjęcie decyzji. W ocenie powodów nie mieli oni możliwości swobodnego powzięcia decyzji i wyrażenia woli, bowiem pracownicy pozwanego zagrozili, iż w przypadku odmowy przystąpienia do długu córki, sprawa zostanie skierowana do prokuratury. Nadto powodowie leczą się psychiatrycznie co ma wpływ na podejmowane przez nich decyzje. Jednocześnie wskazywali, iż doszło do kumulatywnego przystąpienia do długu o charakterze globalnym, a postanowienia zawartej przez nich umowy obejmowały wszystkie – istniejące i przyszłe, zobowiązania w stosunku do wierzyciela.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do kwestii zawierania umowy przez powodów w stanie wyłączającym świadome i swobodne podjęcie decyzji.

Zgodnie z art. 82 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone przez osobę, która z jakichkolwiek powodów znajdowała się w stanie wyłączającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli. Dotyczy to w szczególności choroby psychicznej, niedorozwoju umysłowego albo innego, chociażby nawet przemijającego, zaburzenia czynności psychicznych. Stan wyłączający świadomość to - najogólniej rzecz ujmując - brak rozeznania, niemożność rozumienia zachowań własnych i zachowań innych osób, niezdawanie sobie sprawy ze znaczenia i skutków własnego postępowania. Stan taki musi przy tym wynikać z przyczyny wewnętrznej, a więc ze stanu, w jakim znajduje się osoba składająca oświadczenie woli, a nie z okoliczności zewnętrznych, w jakich osoba ta się znalazła (Wyrok SN z 7.02.2006 r., IV CSK 7/05, LEX nr 180191.) Stan wyłączający świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli może bowiem być rozumiany tylko jako stan, w którym możliwość wolnego wyboru jest całkowicie wyłączona. Sugestia osób trzecich nie wyłącza swobody powzięcia decyzji. W przeciwnym wypadku niemal każde oświadczenie woli byłoby dotknięte wadą wskazaną w art. 945 § 1 pkt 1 k.c., rzadko bowiem człowiek działa zupełnie swobodnie (Postanowienie SN z 21.04.2004 r., III CK 523/02, LEX nr 585812).

W ocenie Sądu w realiach niniejszej, biorąc pod uwagę zebrany w sprawie materiał dowodowy w tym zeznania świadków, brak podstaw do przyjęcia, że powodowie dokonując przedmiotowej czynności prawnej byli w stanie wyłączającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli. Przede wszystkim należy wskazać, że powodowie zdawali sobie w pełni wiedzę z tego, że ich córka ma problemy poprzez narażenie pozwanego na szkodę. Mieli także świadomość, iż jadąc na spotkanie w siedzibie pozwanego chcą pomóc A. G. w załatwieniu sprawy z jej długami. A. G. (2) zeznała, iż powódka A. G. (1) uczestniczyła w rozmowach telefonicznych z pozwanym, nadto sama kontaktowała się z pracownikami pozwanego, a wręcz chciała być powiadamiana o wszelkich działaniach związanych z problemami córki. Wreszcie w ocenie Sądu powodowie mieli świadomość jaką umowę i o jakiej treści zawierają. Sąd jest świadomy, iż dla każdego taka sytuacja w której znaleźli się powodowie, jako rodzice chcący pomóc swojemu dziecku jest niezwykle trudna, jednak z zeznań świadków nie wynika jakoby w trakcie spotkania powodowie zachowywali się tak jakby ich świadomość odnośnie zawierania umowy była wyłączona. Wręcz swoim zachowaniem wykazywali wolę uregulowania zobowiązań córki. Świadczenie opisywali zachowanie powódki, zeznali że płakała, zadawała córce pytania czemu to zrobiła. Zrozumiałym jest, iż powodowie dowiadując się o wysokości długów córki byli roztrzęsieni i zestresowani, jednak ich zachowanie nie odbiegało od typowego zachowania w takiej trudnej sytuacji. Powodowie zarzucali brak możliwości skonsultowania z prawnikiem w trakcie spotkania. Jednak również z tym nie należy się zgodzić. Zarówno powodowie jak i świadkowie zeznali, iż w trakcie spotkania miała miejsce przerwa około 1-2 godzinna, zatem powodowie mieli czas żeby z kimś się skonsultować lub poradzić kogoś, jednak tego

nie uczynili. Kiedy sporządzony został projekt umowy pozwani zostali z nim zapoznani. Podnosili również, iż byli pod wpływem przymusu bowiem pracownicy pozwanego grozili odpowiedzialnością karną córce A. G. w przypadku gdyby nie doszło do porozumienia między stronami. Mając na uwadze zachowanie córki powodów i szkodę spowodowaną jej działaniem, groźbę wszczęcia postępowania karnego można zrównać z innymi prawnymi przedsięwzięciami dążącymi do osiągnięcia skutku prawnego w postaci naprawienia szkody.

Odnosząc się natomiast do przystąpienia powodów do długu, który był nieokreślony i obejmował wszystkie istniejące i przyszłe zobowiązania oraz stwierdzenia nieważności tych zapisów, argumenty powodów również nie zasługiwały na uwzględnienie.

Należy wskazać, iż powodowie przystąpili do długu na mocy umowy z dnia 17 kwietnia 2019 r. Umowa kumulatywnego przystąpienia do długu nie została uregulowana w przepisach prawnych, ale jest jednak dopuszczalna na zasadzie swobody umów. Może być ona zawarta między dłużnikiem a przystępującym do długu i wówczas przyjmuje postać umowy o świadczenie na rzecz osoby trzeciej (art. 393 k.c.) albo między przystępującym do długu a wierzycielem (Wyrok SA w Warszawie z 23.05.2016 r., I ACa 1138/15, LEX nr 2071583). Zgodnie z doktryną zobowiązanie przystępującego do długu ma charakter samodzielny. Przyjmuje się przy tym przeważnie, że umowne przystąpienie do długu przez dodatkowego dłużnika prowadzi do powstania więzi solidarnej po pasywnej stronie zobowiązania, nawet jeżeli skutek taki nie został wyraźnie zastrzeżony w treści umowy. Odpowiedzialność osoby przystępującej kumulatywnie do długu jako dłużnik solidarny jest zobowiązaniem równorzędnym i samodzielnym. Wyrazem dążenia ustawodawcy do miarkowania tego rodzaju ryzyka poręczyciela są tradycyjnie regulacje dotyczące poręczenia za dług przyszły: art. 627 KZ, stanowiący, że: „Można poręczyć również za dług przyszły do wysokości z góry oznaczonej, albo za dług warunkowy” oraz wzorowany na nim art. 878 § 1 KC, zgodnie z którym: „Można poręczyć za dług przyszły do wysokości z góry oznaczonej”. Wbrew pozorom sens art. 876 § 1 KC (i art. 627 KZ) nie polega na wyrażeniu zasady dopuszczalności poręczenia za dług przyszły lub warunkowy, lecz na ustanowieniu ograniczeń swobody kształtowania treści umowy poręczenia, dopuszczalność bowiem poręczenia za dług przyszły lub warunkowy da się wywieść już z zasady swobody umów. Jeżeli natomiast zobowiązanie jeszcze nie powstało albo przybrało tak ogólną postać, że dopiero na podstawie przyszłych zdarzeń będzie można określić przedmiot i treść świadczenia, dług należy uznać za „przyszły”. (Poręczenie. Analiza instytucji i perspektywa kodyfikacyjna, dr R. T.).

Powodowie podnosili, iż przyjęli na siebie odpowiedzialność za dług przyszły nieoznaczony. Zgodnie z § 1 ust. 2 porozumienia wyrządzoną szkodę oszacowaną na kwotę 50.000 zł, z zastrzeżeniem, że kwota ta może ulec zwiększeniu do nieokreślonej kwoty. Powodowie A. G. (1) i R. G. oświadczyli, iż przystępują do długu i zobowiązują się solidarnie z córką do naprawienia szkody. Zgodnie z pkt. 6 porozumienia powodowie oświadczyli, iż mają pełną świadomość stanu faktycznego, a ich oświadczenia woli są zawarte w sposób świadomy i swobodny. Jednocześnie uznali odpowiedzialność oraz uznali dług przyszły za rozmiar szkody, która może powstać w przypadku nałożenia kary przez (...) w przyszłości do wysokości 175.500 zł oraz w przypadku powstania szkody wywołanej przez osobę, będącą w przeświadczeniu, iż posiada ważne obowiązkowe ubezpieczenie OC komunikacyjne, a która spowoduje wypadek komunikacyjny.

Mając na uwadze powyższe, argumenty powodów nie zasługiwały na uwzględnienie. Zwłaszcza, argument iż powodowie nie mogli określić wysokości zobowiązania. W umowie z dnia 17 kwietnia 2019 r. pozwany ustalił granice odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną niedozwolonym pobraniem przez A. G. (2) gotówki od ubezpieczających na kwotę 50.000 zł. Ostatecznie, po analizie dokumentów dostarczonych przez córkę powodów szkoda jaką ujawniono wyniosła 44.395 zł i taką kwotę finalnie powodowie uiszcili na rzecz powoda. Była to zatem kwota pozornie opłaconych składek przez klientów, których to A. G. (2) nie przekazywała pozwanemu. Nie jest to zatem dług przyszły bowiem w momencie przystąpienia powodów do długu, dług ten istniał i określona była jego wysokość. Nadto w § 1 ust. 3 powodowie przyjęli odpowiedzialność za ewentualną karę nałożoną przez (...) do wysokości 175 000 zł i również tutaj mamy wyraźnie określoną granice odpowiedzialności powodów, której mieli świadomość w momencie zawierania umowy. Natomiast co do odpowiedzialności w przypadku powstania szkody wywołanej przez osobę, będącą w przeświadczeniu, iż posiada ważne obowiązkowe ubezpieczenie OC komunikacyjne, a która spowoduje wypadek komunikacyjny to powodowie w § 3 umowy zostali zobowiązani do poinformowania osób ww. o tym, iż nie

posiadają ważnego ubezpieczenia OC, o konieczności zawarcia umowy ubezpieczenia, o konsekwencjach związanych z nieposiadaniem ważnego ubezpieczenia OC oraz ustalenia czy w okresie obowiązywania porozumienia, któraś z tych osób była sprawcą wypadku komunikacyjnego. Jednocześnie należy wskazać, że odpowiedzialność ubezpieczyciela nie jest bezgraniczna kwotowo ani czasowo, zatem absurdem byłaby taka odpowiedzialność powodów. Należy wskazać, jak słusznie zresztą podnosił pozwany, że możliwym było określenie wysokości zobowiązania. A. G. (2) posiadała informację o klientach korzystających z jej pośrednictwa, bowiem były to osoby z okolic jej miejsca zamieszkania i mogła pozyskać informację o ewentualnym spowodowaniu przez nich szkody. Zatem w ocenie Sąd powodowie mieli pełną świadomość o wysokości długów córki w momencie przystępowania do umowy, nadto wysokość zobowiązań przyszłych była im znana.

Dlatego też Sąd oddalił powództwo, jako nieuzasadnione, o czym orzekł w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono w pkt II sentencji wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., zgodnie, z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia prawa i celowej obrony (koszty procesu). W związku z tym pozwanemu należy się zwrot całości poniesionych kosztów, na które składają się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3600 zł wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.